

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E - 35

PREHEAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie júl 2014

II. senát

Nálezy – priet'ahy v konaní:

spisová značka	II. ÚS 264/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, ktoré sa začalo v roku 2008.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.2. Pri hodnotení správania sťažovateľa v preskúmvanej veci treba poukázať na to, že tento prispel k predĺženiu konania tým, že na výzvu súdu, aby doplnil a opravil svoje neurčité podanie, reagoval až po troch rokoch od uvedenej výzvy po tom, ako okresný súd podanie v časti o náhradu mzdy odmietol. Požiadavka na konanie bez zbytočných priet'ahov môže mať pritom svoju plnú relevanciu len pri návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti a preto na uvedené správanie sťažovateľa ústavný súd prihliadol pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia.3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný spolu po dobu takmer 5 rokov, pričom k týmto zbytočným priet'ahom došlo výlučne v dôsledku postupu súdu. Obranu predsedníčky súdu, podľa ktorej „nečinnosť v konaní bola zapríčinená aj dlhodobou práceneschopnosťou zákonnej sudkyne, následným prerozdeľovaním súdneho oddelenia a vrátením spisov zákonnej sudkyne po ukončení práceneschopnosti“, nebolo možné akceptovať. Súd totiž ako garant spravodlivosti musí prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. <p><u>Vzhľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 3 500 € a právo na náhradu trov konania.</u></p> <p>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v časti, v ktorej sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný</p>

	súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, keďže v čase rozhodnutia o ústavnej sťažnosti už okresný súd vo veci vyhlásil rozsudok.
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 290/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka namietala porušenie práv vyplývajúcich z označeného článku Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní o určenie trvania poistného vzťahu, ktoré sa začalo v roku 2008.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. 2. Pri hodnotení správania sťažovateľky v preskúmvanej veci ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom. 3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatoval, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný po dobu dvoch rokov, pričom k týmto prieťahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. <p><u>Ústavný súd preto rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 € a právo na náhradu trov konania.</u></p> <p>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v časti, v ktorej sa sťažovateľka domáhala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, keďže v čase rozhodnutia o ústavnej sťažnosti bolo napadnuté konanie v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 323/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia namietali porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a

	základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v trestnom konaní, v ktorom sťažovatelia vystupovali ako poškodení a ktoré sa na súde viedlo od roku 2002.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. 2. Pri hodnotení správania sťažovateľov v preskúmvanej veci ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní k zbytočným prieťahom. 3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a poukázal na to, že trvanie posudzovaného konania viac ako 11 rokov je už samo osebe neprimerané, a to aj keď odhliadneme od toho, že spis sa nachádzal v danej veci takmer jeden rok na odvolacom (krajskom) súde. Okrem toho bol okresný súd v konaní nečinný spolu po dobu viac ako poldruha roka, pričom k zbytočným prieťahom došlo výlučne v dôsledku jeho postupu. Personálne zmeny, na ktoré v danej veci poukázal podpredseda okresného súdu, nebolo možné akceptovať ako objektívne prekážky, keďže systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania. <p><u>Vzhlľadom na vyššie uvedené ústavný súd rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.</u></p> <p><u>Ústavný súd každému zo sťažovateľov priznal finančné zadost'učinenie vo výške 5 000 € a právo na náhradu trov konania.</u></p> <p>Keďže predmetné konanie bolo v čase rozhodovania právoplatne skončené, rozhodnutie o príkaze okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov už neprichádzalo do úvahy.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EStP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 331/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie sumy 15 521,73 € z titulu vydania bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie pozemkov, ktoré sa začalo v roku 2005.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že určitý stupeň zložitosti bol daný potrebou znaleckého dokazovania, avšak zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať iba na vrub tejto skutočnosti. 2. Pri hodnotení správania sťažovateľa v preskúmvanej veci ústavný súd zistil, že sťažovateľ prispel k predĺženiu konania tým, že nezaplatil riadne a včas súdny poplatok, nepožiadaval včas o oslobodenie od súdneho poplatku, podal nekvalifikovaný návrh a pri návrhu na rozšírenie účastníkov na strane odporcu tohto neidentifikoval konkrétne. Na uvedené správanie sťažovateľa ústavný súd prihlídal pri úvahe o priznaní primeraného

	<p>finančného zadosťučinenia. Pokiaľ ide o opakované žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, jeho návrh na predbežné opatrenie a podané opravné prostriedky, tieto okresný súd nezohľadnil v jeho neprospech, pretože využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi nemožno kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, ktorý bol v predmetnej veci nečinný viac ako dva roky. K zbytočným prieťahom pritom došlo najmä v dôsledku postupu súdu a na neúmernú zaťaženosť zákonného sudcu (na ktorú poukázal konajúci sudca) nebolo možné prihliadať, pretože pri rozhodovaní o prieťahoch v konaní ústavný súd posudzoval postup súdu ako garanta spravodlivosti, a nie postup konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec.</p> <p><u>Ústavný súd preto rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 1 500 € a právo na náhradu trov konania.</u></p> <p><u>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v prevažujúcej časti sťažovateľom uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie v sume 3 500 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 368/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia namietali porušenie práv vyplývajúcich z označeného článku Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní o odstránení neoprávnenej stavby alebo alternatívne zriadenie vecného bremena a to v období po právoplatnosti skoršieho nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 187/07-30 z 25. októbra 2007.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, napadnuté konanie možno považovať po vecnej stránke za zložitejšie vzhľadom na potrebu znaleckého dokazovania. Samotnú vecnú zložitost', ale ani určitú právnu zložitost', však nemožno dávať do súvislosti s dlhotrvajúcou nečinnosťou okresného súdu v konaní.</p> <p>2. Pri hodnotení správania sťažovateľov v preskúmvanej veci ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že celkové trvanie napadnutého konania (takmer 20 rokov) hraničí s odmietnutím spravodlivosti a je už sama osebe neprimeraná. Okrem toho ústavný súd zistil viaceré obdobia krátkodobej nečinnosti okresného súdu, ktoré neboli ničím ospravedlniteľné.</p> <p><u>Ústavný súd preto rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.</u></p> <p><u>Ústavný súd každému zo sťažovateľov priznal finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 € a právo na náhradu trov konania.</u></p>

	<u>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v časti, v ktorej sa sťažovatelia domáhali, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, keďže v čase rozhodnutia o ústavnej sťažnosti bolo napadnuté konanie uznesením okresného súdu prerušené.</u>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 500/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia namietali porušenie práv vyplývajúcich z označeného článku Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, ktoré začalo v roku 2008.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. 2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria treba poukázať na to, že k predĺženiu napadnutého konania prispelo správanie sťažovateľov, ktorí podali nekvalifikovaný návrh na začatie konania a následne ho museli dopĺňovať. Okrem toho právny zástupca sťažovateľov opakovane neskoro reagoval alebo vôbec nereagoval na výzvy súdu. 3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a poukázal na to, že trvanie posudzovaného konania päť rokov je už samo osebe neprimerané a to aj keď odhliadneme od toho, že spis sa nachádzal takmer jeden rok na odvolacom súde. Okrem toho ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov viac krát krátkodobo nečinný, pričom tieto obdobia nečinnosti v kontexte štyroch rokov trvania napadnutého konania na okresnom súde už nadobúdajú charakter zbytočných prieťahov. <p><u>Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľom priznal právo na náhradu trov konania.</u></p> <p>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v časti, v ktorej sa sťažovatelia domáhali finančného zadosťučinenia, keďže vzhľadom na nesúčinnosťné správanie právneho zástupcu sťažovateľov, podanie nekvalifikovaného žalobného návrhu, ako aj na skutočnosť, že v časti návrhu je už právoplatne rozhodnuté, ústavný súd dospel k názoru, že aj konštatovanie porušenia základného práva je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov.</p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 513/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb

druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o určenie neplatnosti leasingovej zmluvy, ktoré sa začalo v roku 2001.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že určitý stupeň zložitosti bol daný potrebou znaleckého dokazovania, avšak zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať iba na vrub tejto skutočnosti.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prieťahom.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a poukázal na to, že ak občianske súdne konanie trvá viac ako 13 rokov bez meritórneho rozhodnutia vo veci, možno už len na základe toho považovať postup súdu za ústavne neudržateľný. Ústavný súd ďalej konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci bezdôvodne opakovane dlhodobo, ale aj krátkodobo nečinný a jeho postup bol tiež neefektívny, keď krajský súd opakovane musel vrátiť spis okresnému súdu bez rozhodnutia.</p> <p><u>Ústavný súd preto rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie vo výške 5 000 € a právo na náhradu trov konania.</u></p> <p><u>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v prevažujúcej časti sťažovateľom uplatneného nároku na finančné zadost'učinenie v sume 30 000 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	II. ÚS 515/2013
sudca spravodajca	Lajos Mészáros
druh konania	čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	4. júna 2014
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie práv vyplývajúcich z označených článkov Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o náhrade škody, ktoré sa začalo v roku 2004.
ratio decidendi	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka konania nebola závislá od zložitosti veci.</p>

	<p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prieťahom.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatoval, že trvanie posudzovaného konania 9,5 rokov iba na súde prvého stupňa bez meritórneho rozhodnutia vo veci je už samo osebe neprimerané. Ústavný súd však tiež zistil, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný spolu po dobu poldruha roka, počas ktorého obdobia vo veci nevykonával žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádza.</p> <p><u>Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</u></p> <p><u>Ústavný súd sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie vo výške 2 500 € a právo na náhradu trov konania.</u></p> <p><u>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v prevažujúcej časti sťažovateľom uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie v sume 7 500 €.</u></p>
<p> Použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	<p>***</p>

<p> spisová značka</p>	<p> II. ÚS 574/2013</p>
<p> sudca spravodajca</p>	<p>Lajos Mészáros</p>
<p> druh konania</p>	<p> čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - konanie o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb</p>
<p> druh rozhodnutia a spôsob vybavenia</p>	<p> nález – v časti vyhovené – v časti nevyhovené</p>
<p> dátum rozhodnutia</p>	<p>4. júna 2014</p>
<p> dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv</p>	<p> čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd</p>
<p> skutkový stav a základné fakty</p>	<p>Sťažovateľka namietala porušenie práv vyplývajúcich z označeného článku Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní o určení neplatnosti kúpnej zmluvy, ktoré sa začalo v roku 2001.</p>
<p> ratio decidendi</p>	<p>Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadnil tri základné kritériá:</p> <p>1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že konanie po skutkovej bolo do určitej miery zložitá najmä z dôvodu nutnosti konať s opatrovníkom a prostredníctvom dožiadaného súdu. Zdlhavý priebeh konania však nemožno pripísať iba na vrub skutkovej zložitosti veci, avšak na túto okolnosť ústavný súd prihliadol pri určení primeraného zadosťučinenia. Po právnej stránke daná vec nebola zložitá.</p> <p>2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatoval, že k predĺženiu napadnutého konania prispela aj samotná sťažovateľka, resp. jej právny zástupca najmä tým, že v určitých obdobiach bola aj nesúčinnosť, keďže sa opakovane nezúčastnila (a to aj bez ospravedlnenia) na pojednávaniach v danej veci.</p> <p>3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie posudzovaného konania viac ako dvanásť rokov v súčasnosti iba na súde prvého stupňa je už samo osebe neprimerané. Okresný súd bol pritom v danej veci aj bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov absolútne nečinný spolu po dobu dvadsať mesiacov.</p> <p><u>Ústavný súd preto rozhodol, že okresný súd porušil základné právo sťažovateľky na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal</u></p>

	<p>okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov.</p> <p>Ústavný súd sťažovateľke priznal finančné zadosťučinenie vo výške 1 000 € a právo na náhradu trov konania.</p> <p>Ústavný súd nevyhovel sťažnosti v prevažujúcej časti sťažovateľkou uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, pričom prihliadol na správanie sťažovateľky v konaní.</p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	<p>***</p>

Spracoval: JUDr. Igor Mihalik

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.